

Дончо Славчевъ

Изъ историята на каучука

Днесъ каучукътъ е много важно и необходимо вещество за културнитъ хора. Безъ него сж немислими бързитъ автомобилни и самолетни съобщения. Безъ него е немислима модерната война. Това вещество обаче е станало известно и влѣзло въ употрѣба сравнително много късно. Европейцитъ научили за съществуването на каучука и за неговитъ полезни свойства отъ американскитъ индианци чрезъ играта на топка. Това станало въ началото на шестнадесети вѣкъ отъ европейски мисионери, които пжтували изъ Новия свѣтъ. Но играта на топка е несериозна работа, и за това никой по онова време не е обръщаль seriously внимание на сведенията, дадени отъ мисионеритъ.

По-късно, презъ осемнадесетия вѣкъ, френскиятъ ученъ Шарль Мариа дьо ла Кондаменъ пропжтувалъ съ научна цель Бразилия и Чили и проявилъ по-голѣмъ интересъ къмъ новото вещество, непознато на Стария свѣтъ. Въ единъ докладъ до френската академия на наукитъ презъ 1739 г. той пише, че въ провинцията Есмeралда растѣло едно дърво, наричано отъ дивацитъ хеве. Когато се бѣли кората на това дърво, отъ него изтича млѣчно-бѣль сокъ, който на въздуха бързо потъмнява и се сгжстява. Туземцитъ топятъ въ тоя сокъ памучни тъкани и ги правятъ непромокаеми. Отъ това вещество, което дивацитъ наричатъ „каучу“, което ще рече „течно дърво“, тѣ правятъ обуща, които имъ държатъ краката сухи дори и тогава, когато ходятъ цѣль день изъ блатата. Въ своя докладъ дьо ла Кондаменъ по-нататкъ съобщава, че отъ каучуковия сокъ, следъ като го изсушатъ, дивацитъ правятъ сждове за